

hvad jeg for mit Vedkommende ansår for Daarlighed i Verden. Skulde man plukke ud, maatte hver plukke efter sin Overbevisning, og saa er min Overbevisning formodentlig lige saa god som det ærede Medlem Hr. Pinstrups.

Altsaa jeg mener ikke, vi kan give os til at plukke ud, saaledes som det ærede Medlem her vil gøre, men i hvert Fald kan jeg ikke paa nogen Maade være med til at stemme imod, at Forfatteren Harald Bergstedt faar Understøttelse. Selv om han har sagt et og andet, jeg personlig ikke vil sige god overfor, er han, saa vidt jeg kan se af hans Bøger, en begavet ung Mand, som skriver dygtigt i mange Henseender. Det vilde være ganske meningsløst at stryge Understøttelsen for en saadan Mand. I meget er jeg ikke enig med den paagældende Forfatter, men saa meget kan jeg se ved at læse hans Bøger, at han har Evne til at skrive. Skulde vi stryge en saadan Mand, fik vi ingen Forfatterunderstøttelser paa Finansloven. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem forstaar ved det Udtryk, han bruger, at en Forfatter skal løfte opad; det trænger i høj Grad til en nærmere Forklaring. Hvori ligger det, om en Forfatter løfter opad eller nej, og om han virker til Gavn eller til Skade for Samfundet? Hvem skal afgøre det? Det ærede Medlem eller jeg, som altsaa har ganske modsatte Anskuelse? Det bliver sikkert ikke nemt — hvis vi ikke gaar til sagkyndige, saaledes som jeg har nævnt — at finde et Forum, der kan dømme om, hvilke Navne der skal staa paa Finansloven. Jeg skal derfor indstændigt anbefale at stemme imod det ærede Medlems Ændringsforslag om at stryge Navnet Harald Bergstedt.

Vilhelm Rasmussen: Der er i Betænkningen under Nr. 159 nævnt et Samraad angaaende Montessori-Undervisning. I den Anledning vil jeg gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Jeg vil først spørge Ministeren, om det er hans Agt til tredie Behandling at stille Ændringsforslag om Bidrag til den Montessori-Opdragelse, vi har forsøgsvis i Skølen ude paa La Cour Vejen. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed udførligt motivere min Forespørgsel, men kun gøre opmærksom paa, at den Opdragelsesmetode, der skyldes Dr. Montessori, har vakt overordentlig stor Opmærksomhed ikke alene i hendes Hjemland, men i talrige andre Lande, bl. a. i England, og jeg for min Del mener, at det vilde være en Velgerning for vort Samfund, dersom ogsaa vi inden ikke alt for lang Tid

kom til at nyde godt af de pædagogiske Tanker, som Dr. Montessori har fremsat.

Idet jeg retter dette Spørgsmaal til den højtærede Minister, vil jeg gerne samtidig, i Anledning af det Samraad, som vedrører Børneforsorgen i Børnehaver, spørge Ministeren, om det ikke er rigtigt, at de 250 000 Kr., der blev stillet til Raadighed for forebyggende Børneforsorg ved Loven af 30. Juni 1919 til Anvendelse bl. a. i Asyl og Børnehjem, er fuldstændig opbrugt; dermed mener jeg, at alle Pengene er gaaet med til Understøttelse. Og hvis jeg har Ret i denne Forudsætning, vilde jeg gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren agter at foreslaa en noget større Sum til dette Formaalets Fremme. Jeg ved nemlig, at man i forskellige Kommuner agter at oprette Børnehaver enten efter Montessori-Metoden eller efter den Frøbelske Metode. Men det kan jo ikke nytte noget, at man gaar ud fra, man vil kunne faa Tilskud i Henhold til Loven af 30. Juni 1919, dersom alle de Penge, den stiller til Raadighed, allerede nu er opbrugt, og hvert Aar vil være opbrugt af de eksisterende Institutioner. Jeg vil derfor spørge, om det er den højtærede Ministers Agt at søge denne Sum forhøjet. Det er mit Haab, at den højtærede Minister har denne Hensigt.

Endelig tør jeg maaske i Anledning af, at der har været holdt dette Samraad om forebyggende Børneforsorg, have Lov til at spørge den højtærede Minister, om Ministeren mener, at Loven af 30. Juni 1919 kan fortolkes saaledes, at et midlertidigt Opdagelseshjem som „Barnets Hus“ i Rødovre kan falde ind under Loven, eller om, hvis den højtærede Minister skulde være af den Anskuelse, at det ikke er Tilfældet, Ministeren da kunde tænke sig at stille Ændringsforslag til denne Lov, som gjorde det muligt, at en saadan Institution som „Barnets Hus“ kunde komme ind under Loven. Da Lovforslaget blev fremsat, var det nemlig Hensigten, at en saadan Institution skulde kunne nyde godt af den. Jeg undlod at stille Ændringsforslag, fordi man sagde mig, at det var ganske unødvendigt. Nu vil jeg villigt erkende, at man kan godt fortolke Loven saaledes, at „Barnets Hus“ i Rødovre ikke falder ind under den, fordi Børnene bor der baade om Dagen og om Natten. Paa den anden Side kan man ikke komme bort fra, at denne Institution, der daglig har 30 Børn i Pleje, som ellers vilde være hjemfaldet til den bitreste Nød, gør overordentlig stor Samfundsnytte, og den falder ikke ind under nogen anden Bestemmelse, efter hvilken den kan nyde godt af Statens økonomiske Bistand. Da